

спорт

AIRSOFT

Више ОД ИГРЕ

46 ■

15. мај 2015.

Кажу airsoft није спорт и не третира се такмичарски. Игра је. И више од игре. Оживљавање сна сваког дечака. Малог и великог.

Напуштени полигон, објекти на пола заустављени у градњи, блато, дивље и неуредно растиње, неколико момака у маскираним униформама и под пуном опремом, подељени у две формације, разрађују стратегију свако на свом крају терена, шуњају се, па крећу – паљба, напад, контранапад, све до последњег преживелог војника. Као ратни филм који се отргао с платна и приказује се уживо, ту у околини Београда. Не марећи много за временске (не)прилике, сваког викенда airsoft тим БРАТ у Бубањ Потоку или на неком другом „бојишту“ у Србији оживљава сцене какве обично виђамо само у борбеним филмовима или стратегијским игрицама.

У госте нас је позвао Илија Бајић, један од првих играча airsoft-а код нас, те нам је своју игру представио и речима и акцијом.

ШТА ЈЕ AIRSOFT

Airsoft је забавна тимска игра, слична paintball-у, али занимљивија тим пре што опонаша праву борбу. Да нисмо знали да присуствујемо једној игри, вероватно

РЕПЛИКЕ

Airsoft оружје су верне реплике стварног оружја. Једнаке су по димензијама, детаљима и скоро су исте тежине. Механизам функционише тако што се шестомилитарска пластична куглица избацује малом количином ваздуха. Данас произвођачи нуде реплике готово свих познатих пушака и пиштоља, а могу се наћи и познатије верзије опреме из научнофантастичних филмова. Реплике се могу надоградити додатном опремом као што су оптике, нишани, лампе, потцевни бацачи...

бисмо помислили да смо „упали“ на војну вежбу. Сценографија, подела улога, односно чинова, униформе, оружје и остала опрема верне су реплике својих пандана у стварности.

Игра је настала у Јапану, процват доживела у Америци осамдесетих, а у Србију стиже 2009. године. „Причу је покренуло нас неколико ентузијаста. У почетку је све изгледало скромно. Дешавало се да се окупе свега три, четири играча. Али нешто нас је вукло да истрајемо. Сада, шест година касније, одржавају се међународни сусрети на које долази и по двеста, триста људи. А оно нешто и даље нас вуче несмањеном јачином“, прича Илија.

Већина играча које смо затекли у Бубањ Потоку сазнала је за airsoft тако што га је неко довео да проба. А свако ко је једном пробао, пожелио је и да се врати. Ко не познаје ни једног искусног играча, о airsoft-у може да се информише на сајтовима www.sass.rs и www.airsoft-srbija.com или на друштвеним мрежама. У марту 2014. године основан је и Српски airsoft савез, који, сем осталог, служи да нове играче упутује у све што их занима.

КО СУ ИГРАЧИ

Да би неко постао airsoft играч мора да има више од осамнаест година. Јер, поред страсти, одговорност је кључна предиспозиција за играње. Професија, пол, физичка спремност, искуство у сличним играма, све је то сасвим неважно ако поштујете основна правила као што су обавезно ношење заштитних наочара, опхођење према реплици као према „правом“ оружју и фер признавање погодака. „Airsoft играју сви од 18 до 88. Не прави се разлика да ли је неко лекар или рудар. Сви су једнаки и сви имају исти третман. На-

МАЈСКЕ ПОПЛАВЕ

Airsoft тимови су се одлично показали за време мајских поплава прошле године. Нема airsofter-а који није некако помогао. Тимови из Рашке, Крушевца, Лазаревца, Новог Сада, Београда били су у првим редовима и давали све од себе да помогну жртвама неуморне воде. Од поплаве су одбранили базу Жандармерије, за шта су добили званично признање за пожртвованост.

жалост, нема много жена, тек пет, шест, што је мали проценат у односу на четири стотине активних играча”, објашњава Илија.

У airsoft редовима налази се и доста активних припадника Војске и Полиције. Некако је и логично, јер треба знати залећи, кретати се по терену у формацији, оријентисати се, комуницирати... А то су све вештине које се у војсци науче. Међутим, догађа се и обрнута математика. Доста људи, вођено искуством из airsoft-а, одлучује да се пријави на добровољно служење војног рока.

ГДЕ СЕ ИГРА

На сајту постоји мапа локација у Србији на којима се игра airsoft. Да би неко место било уписано на ту мапу, најважније је да терен буде безбедан. „Сва опасна места морају да буду означена, а играчи упозорени на потенцијалну опасност. Већина терена је на отвореном, али понегде се нађе и затворен простор. Да би се играло у затвореном, морају да се поштују правила о безбедности како би се играчи заштитили од повреда, јер је удаљеност с које се дејствује у затвореном много краћа него на отвореном”, упозорава Бајић.

Локација на којој тренира тим БРАТ налази се на полигону Војске Србије у Бубањ Поток. Терен је велики и самим

тим пружа разне могућности. Међутим, има и једну ману. Недавно је тај терен постао депонија смећа за становнике околних насеља. Људи тамо бацају свашта – белу технику, шут, а једном приликом су затекли леш коња.

КАКО ИГРА ИЗГЛЕДА

Све зависи од тога да ли је у питању тренинг, мини игра или мил сим (Military Simulation). Тренинг траје неколико сати, учествује до педесет играча и акценат је на гађању. Мини игра траје шест, седам сати и учествује до сто играча. Мил сим је сусрет са више од сто играча и он обично траје дан, дан и по без прекидања. Акценат се ставља на извршење задатака какви су карактеристични за војне операције. У том случају игра се по зацртаном сценарију. Сценарији су различити, те могу да представљају симулацију неке велике историјске битке, окршај из недавне прошлости или чак неки мит или легенду.

Веома су посвећени свом хобију. А данас када је већина људи трома, без идеје и воље, скучена у четири зида или између четири ивице екрана, један такав озбиљан и забаван хоби мора се ценити. ■

Драгана БАРИЈАКТАРЕВИЋ
Снимио Жарко СКОКО

